

USTAWA

z dnia 12 maja 1995 r.

o zmianie ustawy o łączności oraz niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 451 oraz z 1993 r. Nr 7, poz. 34) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) pocztowych usługach o charakterze powszechnym — rozumie się przez to działalność gospodarczą polegającą na przyjmowaniu, przewożeniu i doręczaniu zwykłych i poleconych przesyłek listowych, listów wartościowych i paczek pocztowych oraz nadawaniu i doręczaniu przekazów pocztowych,
- 2) przesyłkach listowych — rozumie się przez to listy, kartki pocztowe, druki, druki bezadresowe i ankiety,
- 3) listach wartościowych — rozumie się przez to listy o wymiarach ustalonych dla przesyłek listowych, o zadeklarowanej przez nadawcę wartości, nadawane, przewożone i doręczane z zapewnieniem szczególnej ochrony zawartości,
- 4) paczkach pocztowych — rozumie się przez to przesyłki z rzeczami dopuszczonymi do przewozu drogą pocztową, przyjęte na podstawie adresu pomocniczego lub innego dokumentu pocztowego,
- 5) przekazach pocztowych — rozumie się przez to polecenie wypłaty adresatom określonej kwoty pieniężnej,
- 6) korespondencji pisemnej — rozumie się przez to informacje pisemne, o charakterze bieżącym i osobistym, mające walor niepowtarzalności, przesyłane w listach lub na kartkach pocztowych,
- 7) usługach kurierskich — rozumie się przez to usługi nie mające charakteru powszechnego, polegające na zarobkowym, przyspieszonym przewożeniu i doręczaniu w gwarantowanym terminie przesyłek,
- 8) telekomunikacji — rozumie się przez to nadawanie, transmisję i odbiór znaków, sygnałów, pisma, obrazów i dźwięków albo informacji jakiegokolwiek natury poprzez przewody, systemy radiowe, optyczne lub jakiegokolwiek inne urządzenia wykorzystujące energię elektromagnetyczną,
- 9) urządzeniach telekomunikacyjnych — rozumie się przez to urządzenia, w tym kable, przewody oraz osprzęt, stosowane w telekomunikacji,
- 10) linii telekomunikacyjnej — rozumie się przez to zespół współpracujących ze sobą urządzeń telekomunikacyjnych, służących do przekazu informacji pomiędzy dwoma ściśle określonymi punktami sieci telekomunikacyjnej,
- 11) sieci telekomunikacyjnej — rozumie się przez to zespół współpracujących ze sobą linii i urządzeń telekomunikacyjnych,
- 12) międzynarodowej sieci telekomunikacyjnej — rozumie się przez to dowolny rodzaj sieci telekomunikacyjnej, w której co najmniej jedno urządzenie telekomunikacyjne, z wyłączeniem urządzeń usytuowanych na sztucznych satelitach Ziemi, jest zainstalowane poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej,
- 13) systemie telekomunikacyjnym — rozumie się przez to zespół urządzeń telekomunikacyjnych i zasad ich współdziałania,
- 14) usługach telekomunikacyjnych — rozumie się przez to działalność gospodarczą polegającą na zapewnianiu przekazu informacji za pomocą sieci i linii telekomunikacyjnych,
- 15) sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego — rozumie się przez to sieć telekomunikacyjną służącą do świadczenia usług telekomunikacyjnych każdemu użytkownikowi na obszarze działania operatora tej sieci,
- 16) wydzielonej sieci telekomunikacyjnej — rozumie się przez to sieć służącą do świadczenia usług telekomunikacyjnych dla ograniczonego zbioru użytkowników,
- 17) wewnętrznej sieci telekomunikacyjnej — rozumie się przez to sieć telekomunikacyjną nie służącą do świadczenia usług telekomunikacyjnych,

- 18) usługach telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym — rozumie się przez to usługi telekomunikacyjne polegające na zapewnianiu przekazu telefonicznego i telegraficznego w sieciach telekomunikacyjnych użytku publicznego, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 19) międzynarodowej usłudze telekomunikacyjnej — rozumie się przez to zapewnianie przekazu informacji w międzynarodowej sieci telekomunikacyjnej,
- 20) operatorze — rozumie się przez to podmiot uprawniony do świadczenia usług telekomunikacyjnych na mocy ustawy lub koncesji lub działający na podstawie zezwolenia,
- 21) sieciach i urządzeniach radiokomunikacyjnych — rozumie się przez to sieci i urządzenia telekomunikacyjne służące do przesyłania, nadawania i odbioru wszelkiego rodzaju informacji za pomocą fal radiowych,
- 22) satelitarnych sieciach telekomunikacyjnych — rozumie się przez to sieci telekomunikacyjne wykorzystujące urządzenia telekomunikacyjne umieszczone na sztucznym satelicie Ziemi,
- 23) gospodarowaniu widmem częstotliwości fal radiowych — rozumie się przez to prowadzenie działań technicznych, administracyjno-ekonomicznych oraz inspekcyjno-kontrolnych, których celem jest racjonalizacja wykorzystania tego widma dla potrzeb świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz dla zapewniania obronności i bezpieczeństwa państwa,
- 24) służbie radiowej — rozumie się przez to dokonywane za pomocą fal radiowych nadawanie, transmisję, odbiór informacji służących wypełnieniu zadania lub zadań, określonych dla danej służby w międzynarodowym prawie telekomunikacyjnym, którego sygnatariuszem jest Rzeczpospolita Polska,
- 25) kompatybilności elektromagnetycznej — rozumie się przez to zdolność urządzenia do zadołującego działania w środowisku elektromagnetycznym bez szkodliwego wytwarzania zakłóceń elektromagnetycznych, które utrudniałyby lub uniemożliwiały działanie innych urządzeń istniejących w tym środowisku.”;
- 2) art. 3 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 3. 1. Działalność gospodarczą w dziedzinie poczty wykonują:
 1) państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej «Poczta Polska», zwane dalej «Pocztą Polską», a w zakresie usług kurierskich po otrzymaniu koncesji,
 2) podmioty, które uzyskały koncesję — w zakresie objętym koncesją,
 3) podmioty, które uzyskały wpis do ewidencji działalności gospodarczej lub do rejestru sądowego — w zakresie określonym ustawą.
2. Koncesję, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wydaje, odmawia wydania, ogranicza przedmiot, zakres lub obszar działalności oraz cofa Minister Łączności, stosując odpowiednio przepisy art. 14 ust. 1 i 3—6, art. 14a, art. 15, art. 17 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a) oraz pkt 7 i 8, ust. 3 pkt 1, art. 18 pkt 1, 2, 5 i 6, art. 19 ust. 1 pkt 1 i 4, ust. 3, ust. 5 i 6 oraz art. 20a.
3. Wykonywanie pocztowych usług o charakterze powszechnym, polegających na przyjmowaniu, przewożeniu i doręczaniu w obrocie krajowym i zagranicznym przesyłek listowych — z wyjątkiem druków bezadresowych i ankiet — o masie do 2000 g, listów wartościowych o masie do 2000 g, paczek pocztowych oraz nadawaniu i doręczaniu przekazów pocztowych — należy wyłącznie do Poczty Polskiej.
4. Nie wymaga koncesji przyjmowanie, przewóz i doręczanie druków bezadresowych i ankiet.
5. Usługi polegające na przewożeniu paczek, nie będących paczkami pocztowymi w rozumieniu ustawy, świadczone są na podstawie odrębnych przepisów.
6. Paczki, o których mowa w ust. 5, nie mogą zawierać korespondencji pisemnej.
7. Poczta Polska oraz podmioty, które uzyskały koncesję, są zobowiązane do wykonywania zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa. Obowiązek ten może być nałożony przez Ministra Łączności także na podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3.”;
- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 4. 1. Działalność w dziedzinie telekomunikacji wykonują:
 1) Telekomunikacja Polska — Spółka Akcyjna,
 2) jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych — w zakresie własnych potrzeb zaspokajanych za pomocą własnych sieci telekomunikacyjnych,
 3) jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Spraw Zagranicznych — w zakresie potrzeb polskiej służby dyplomatyczno-konsularnej zaspokajanych za pomocą radiowej sieci telekomunikacyjnej,
 4) jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych — w zakresie łączności rządowej, w porozumieniu z Ministrem Łączności,
 5) podmioty, które otrzymały koncesję lub zezwolenie — w zakresie objętym koncesją lub zezwoleniem.
2. Telekomunikacja Polska — Spółka Akcyjna oraz podmioty, które uzyskały koncesję, są zobowiązane do wykonywania zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa. Obowiązek ten może być nałożony przez Ministra Łączności także na podmioty, które uzyskały zezwolenie.”;
- 4) skreśla się art. 5;
- 5) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Podmiot świadczący usługę pocztową lub telekomunikacyjną o charakterze powszechnym zapewni osobom niepełnosprawnym dostęp do świadczonych usług co najmniej w zakresie określonym przez Ministra Łączności w drodze rozporządzenia.”;

6) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Zasady prowadzenia działalności w dziedzinie telekomunikacji, koordynacja i kontrola tej działalności oraz kontrola działalności w dziedzinie poczty”;

7) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Urządzenia telekomunikacyjne przeznaczone do pracy w sieciach telekomunikacyjnych użytku publicznego lub do współpracy z tymi sieciami oraz wszystkie urządzenia radiokomunikacyjne nadawcze i nadawczo-odbiorcze mogą być zakładane i używane tylko po uzyskaniu świadectwa homologacji, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, wykaz urządzeń, których zakładanie i używanie nie wymaga świadectwa homologacji.”;

8) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Świadectwo homologacji wydaje na podstawie opinii Minister Łączności lub upoważniony przez niego podległy mu organ, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanej osoby.

2. Opinia, o której mowa w ust. 1, dotyczy stwierdzenia, że urządzenie spełnia wymagania zawarte w obowiązujących przepisach prawnych oraz Polskich Normach wprowadzonych do obowiązkowego stosowania. Minister Łączności wyznacza podmioty uprawnione do wydawania opinii i prowadzi rejestr tych podmiotów. Za przeprowadzone badania i inne czynności związane z wystawianiem opinii podmioty te pobierają opłaty według ustalonego przez siebie i udostępnionego do wiadomości publicznej cennika.

3. Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, warunki wydawania świadectw homologacji oraz zakres ich obowiązywania.

4. Minister Łączności może cofnąć świadectwo homologacji w razie zmiany parametrów technicznych urządzenia telekomunikacyjnego.

5. Minister Łączności lub upoważniony przez niego podległy mu organ może odmówić wydania świadectwa homologacji w przypadkach:

- 1) niespełnienia warunków wydawania świadectw homologacji określonych przepisami prawa,
- 2) negatywnej lub zawierającej zastrzeżenie opinii, o której mowa w ust. 1.

6. Świadectwo homologacji na typ urządzenia wydaje się producentowi urządzeń lub podmiotowi upoważnionemu przez producenta.

Świadectwo homologacji może być wydane również użytkownikowi na określone egzemplarze urządzenia.

7. Urządzenia telekomunikacyjne nie objęte wykazem, o którym mowa w art. 7 ust. 2, będące przedmiotem obrotu handlowego, powinny być odpowiednio oznakowane. Sposób oznakowania określa Minister Łączności w drodze rozporządzenia.

8. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Spraw Zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób realizacji przepisów ust. 1—7 wobec jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4.”;

9) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Minister Łączności może w drodze decyzji zezwolić na czasowe używanie urządzeń, o których mowa w art. 7 ust. 1, bez świadectwa homologacji:

- 1) na czas przygotowania i prowadzenia procedury homologacyjnej,
- 2) w celach eksperymentalnych,
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 5 pkt 1,
- 4) wobec urządzeń będących w eksploatacji przed dniem 1 stycznia 1995 r., określając jednocześnie warunki tego używania.”;

10) w art. 9:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wymagania w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej”;

b) dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) przeznaczenie zakresów częstotliwości dla poszczególnych służb radiowych oraz warunki ich wykorzystania,

5) rodzaje zezwoleń na używanie urządzeń radiokomunikacyjnych w służbach radiowych i zasady uznawania zezwoleń wydanych przez administrację łączności innych krajów.”;

11) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator sieci telekomunikacyjnej jest zobowiązany uzgadniać z Ministrem Łączności plany budowy, przebudowy lub rozbudowy sieci telekomunikacyjnych.”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Do wniosku o uzgodnienie planów operator jest zobowiązany dołączyć opinię, której zakres określi Minister Łączności. Minister Łączności wyznacza podmioty uprawnione do wydawania takich opinii i prowadzi ich rejestr.

4. Za wystawienie opinii, o której mowa w ust. 3, podmiot wystawiający opinię pobiera należność według cen umownych.”;

12) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Na zasadach określonych w art. 14—19 są wydawane:

- 1) koncesje na świadczenie usług telekomunikacyjnych,
 - 2) zezwolenia na zakładanie i używanie radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych,
 - 3) zezwolenia na zakładanie i używanie urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych.
2. Koncesja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może być wydana łącznie z zezwoleniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.”;

13) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Minister Łączności może określić w drodze rozporządzenia:

- 1) usługi telekomunikacyjne, których świadczenie nie wymaga koncesji,
- 2) rodzaje urządzeń radiokomunikacyjnych, których zakładanie i używanie nie wymaga zezwolenia lub przydziału częstotliwości,
- 3) rodzaje urządzeń oraz wewnętrznych i wydzielonych sieci telekomunikacyjnych, których zakładanie i używanie nie wymaga zezwolenia.”;

14) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Wydanie, odmowa wydania, ograniczenie przedmiotu, zakresu lub obszaru działalności oraz cofanie koncesji należy do Ministra Łączności i następuje w drodze decyzji.

2. Zezwolenia wydaje, odmawia wydania, ogranicza przedmiot, zakres lub obszar działalności oraz cofa w drodze decyzji:

- 1) Minister Łączności,
- 2) Państwowa Agencja Radiokomunikacyjna, zwana dalej „PAR”, w zakresie określonym przez Ministra Łączności.

3. Koncesje i zezwolenia są wydawane na pisemny wniosek wnioskodawcy, zawierający w szczególności:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy i jego siedziby,
- 2) określenie przedmiotu działalności,
- 3) określenie obszaru działania,
- 4) przewidywaną datę rozpoczęcia działalności.

4. Minister Łączności może zobowiązać wnioskodawcę do przedstawienia w wyznaczonym terminie składu kapitałowego wnioskodawcy oraz dokumentów i informacji mogących uprawdziwić, że spełni on warunki, które będą określone w koncesji lub zezwoleniu oraz wynikające z odrębnych przepisów.

5. Wydanie koncesji może być uzależnione od złożenia zabezpieczenia majątkowego roszczeń osób trzecich do wnioskodawcy z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób realizacji czynności, o której mowa w ust. 5.”;

15) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Minister Łączności zarządza przeprowadzenie przetargu w celu wyboru pod-

miotu, któremu wyda koncesję, określając jednocześnie tryb i warunki przeprowadzenia przetargu.

2. Minister Łączności może odstąpić od przeprowadzenia przetargu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

1) po ogłoszeniu w prasie ukazującej się na obszarze, którego koncesją dotyczy, o możliwości jej uzyskania, przystąpienie do przetargu zgłosi mniej niż dwóch zainteresowanych, spełniających warunki otrzymania koncesji, a w przypadku gdy przetarg dotyczy większej liczby koncesji na świadczenie tej samej usługi na tym samym obszarze — nie więcej zainteresowanych niż wynosi liczba koncesji objętych przetargiem,

2) wniosek o wydanie koncesji obejmuje działalność prowadzoną uprzednio na podstawie innej koncesji, z wyjątkiem przypadku, gdy wniosek dotyczy rozszerzenia przedmiotu lub obszaru działalności,

3) świadczenie danej usługi na danym obszarze nie wymaga ograniczania liczby wydawanych koncesji.

3. W przypadku gdy po wybraniu podmiotu w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 1, zajądą okoliczności, o których mowa w art. 18 pkt 1, 2, 5—7, lub podmiot ten nie spełnia warunków, o których mowa w art. 15 i 16, koncesja może być wydana kolejnemu podmiotowi spełniającemu warunki przetargu, a gdy kolejność podmiotów wyłonionych w wyniku przetargu nie została ustalona, przetarg uznaje się za nie rozstrzygnięty.”;

16) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Koncesje lub zezwolenia mogą być wydawane podmiotom, które na podstawie odrębnych przepisów mogą prowadzić działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 16.”;

17) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Nie można wydać koncesji na świadczenie międzynarodowych usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym.

2. Nie można wydać, z zastrzeżeniem ust. 3—5, podmiotowi zagranicznemu lub spółce z udziałem podmiotów zagranicznych:

1) koncesji na świadczenie usług telekomunikacyjnych za pomocą:

a) nadawczych urządzeń radiokomunikacyjnych przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych dla równoczesnego i bezpośredniego odbioru tych programów, a także zezwolenia na zakładanie i używanie takich urządzeń,

b) sieci telekomunikacyjnych nie będących urządzeniami, o których mowa w lit. a), przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, a także zezwolenia na zakładanie i używanie takich sieci,

- 2) koncesji na świadczenie usług telekomunikacyjnych w:
- a) sieciach telefonicznych użytku publicznego pomiędzy różnymi strefami numeracyjnymi, określonymi w planie numeracji krajowej dla sieci telefonicznych użytku publicznego,
 - b) sieciach telefonii ruchomej typu komórkowego,
 - c) sieciach telekomunikacyjnych użytku publicznego, różnych od wymienionych w lit. a) i b), o zasięgach przekraczających geograficzny obszar jednej strefy numeracyjnej, określonej w planie numeracji krajowej dla sieci telefonicznych użytku publicznego,
 - d) wydzielonych sieciach telekomunikacyjnych o zasięgach przekraczających geograficzny obszar jednej strefy numeracyjnej, określonej w planie numeracji krajowej dla sieci telefonicznych użytku publicznego,
- 3) koncesji na świadczenie międzynarodowych usług telekomunikacyjnych,
- 4) zezwolenia na zakładanie i używanie:
- a) urządzeń radiokomunikacyjnych do realizacji łączności radiowej o zasięgu przekraczającym granice Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) międzynarodowych sieci telekomunikacyjnych,
 - c) sieci, o których mowa w pkt 2.
3. Przepisu ust. 2 pkt 1 lit. a) nie stosuje się, gdy udział podmiotów zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym spółki nie przekracza 33% oraz gdy umowa lub statut spółki przewidują:
- 1) że członkami zarządu spółki i rady nadzorczej będą w większości obywatele polscy zamieszkali w Polsce oraz
 - 2) że w zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu udział głosów podmiotu zagranicznego i podmiotów kontrolowanych przez podmioty zagraniczne nie może przekroczyć 33%.
4. Przepisów ust. 2 pkt 1 lit. b), pkt 2 i 3 oraz pkt 4 lit. c) nie stosuje się, gdy udział podmiotów zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym spółki nie przekracza 49% oraz gdy umowa lub statut spółki przewidują:
- 1) że członkami zarządu spółki i rady nadzorczej będą w większości obywatele polscy zamieszkali w Polsce oraz
 - 2) że w zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu udział głosów podmiotu zagranicznego i podmiotów kontrolowanych przez podmioty zagraniczne nie może przekroczyć 49%.
5. Przepisu ust. 2 pkt 4 nie stosuje się do urządzeń wykorzystywanych w:
- 1) satelitarnych sieciach radiokomunikacyjnych w celu krótkookresowego prowadzenia transmisji okolicznościowych o charakterze doświadczalnym, kulturalnym, religijnym, politycznym, naukowym, sportowym i innym podobnym,
 - 2) radiowej służbie amatorskiej prowadzonej zgodnie z przepisami i warunkami ustalonymi dla tego typu działalności przez międzynarodowe organizacje, których członkiem jest Rzeczpospolita Polska,
 - 3) sieciach radiokomunikacji ruchomej, których rodzaj i zakres usług w nich świadczonych określi Minister Łączności w drodze rozporządzenia.”;
- 18) art. 17 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 17. 1. W koncesji lub zezwoleniu określa się:
- 1) osobę upoważnioną i jej siedzibę,
 - 2) przedmiot, zakres oraz obszar wykonywanej działalności,
 - 3) datę rozpoczęcia działalności,
 - 4) czas trwania koncesji lub zezwolenia.
2. W koncesji i zezwoleniu mogą być ponadto określone:
- 1) warunki wykonywania działalności, dotyczące w szczególności:
 - a) formy świadczenia usług,
 - b) wymagań technicznych dotyczących urządzeń telekomunikacyjnych,
 - c) rodzaju i rozmiaru sieci telekomunikacyjnej,
 - 2) założenia i warunki współpracy z sieciami telekomunikacyjnymi użytku publicznego,
 - 3) podstawowe parametry techniczne,
 - 4) przyznane numeracje,
 - 5) przyznane częstotliwości i zakresy częstotliwości oraz techniczne warunki ich wykorzystania,
 - 6) sygnały identyfikacyjne, znaki wywoławcze,
 - 7) sposób uiszczania opłat, o których mowa w art. 20 ust. 1 i w art. 20a ust. 1,
 - 8) zasady działania w przypadkach klęsk żywiołowych,
 - 9) skład kapitałowy osoby upoważnionej.
3. Sposób wykonywania obowiązków na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa:
- 1) określa się w koncesji,
 - 2) może być określony w zezwoleniu.
4. Obowiązki, o których mowa w art. 19a ust. 2 i 5, mogą być nałożone w koncesji lub zezwoleniu.”;
- 19) art. 18 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 18. Minister Łączności odmawia wydania koncesji lub zezwolenia, jeżeli:
- 1) wydanie koncesji lub zezwolenia zagrażałoby interesowi gospodarki narodowej, obronności lub bezpieczeństwu państwa albo bezpieczeństwu lub dobrom osobistym obywateli,

- 2) wydanie koncesji lub zezwolenia byłoby sprzeczne z umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,
- 3) używanie urządzenia zakłócałoby prace już działających urządzeń lub nie ma technicznych możliwości podłączenia do sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego sieci, linii lub urządzeń telekomunikacyjnych, które zamierza wykorzystywać wnioskodawca, lub gdy utworzenie takich sieci może spowodować niekorzystne skutki dla rozwoju danej usługi na określonym obszarze,
- 4) nie można przydzielić wnioskodawcom numeracji lub częstotliwości niezbędnych do wykonywania działalności w zakresie, o który ubiega się wnioskodawca,
- 5) wnioskodawcy lub podmiotowi, w stosunku do którego wnioskodawca jest podmiotem zależnym, w okresie pięciu lat przed złożeniem wniosku cofnięto koncesję lub zezwolenie na podstawie art. 19 ustawy,
- 6) wnioskodawca nie daje rękojmi należytego wykonywania działalności,
- 7) podmiot wyłoniony w drodze przetargu nie spełni warunków, o których mowa w art. 14 ust. 3—6,
- 8) wybór podmiotu, któremu zostanie wydana koncesja, nastąpi drogą przetargu,
- 9) w wyniku przetargu podmiot nie został wybrany jako ten, któremu zostanie wydana koncesja.”;

20) art. 19 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 19. 1. Na zasadach określonych w ust. 5 i 6 Minister Łączności cofa koncesję lub zezwolenie, jeżeli:
- 1) działalność objęta koncesją lub zezwoleniem jest wykonywana w sposób sprzeczny z ustawą, warunkami określonymi w koncesji lub w zezwoleniu lub zagraża obronności lub bezpieczeństwu państwa,
 - 2) podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie nie wykonuje decyzji wydanych w trybie art. 29 ust. 6 i art. 32 ust. 1 ustawy lub w sposób uporczywy uchyla się od uiszczenia opłat przewidzianych w ustawie,
 - 3) zmiany struktury kapitałowej podmiotu posiadającego koncesję lub zezwolenie nastąpiły z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. Nr 60, poz. 253, Nr 80, poz. 350 i Nr 111, poz. 480 oraz z 1993 r. Nr 136, poz. 646) lub przepisów art. 19a ust. 1, 2 i 5, o ile obowiązek, o którym mowa w tym artykule, został na ten podmiot nałożony w koncesji lub zezwoleniu,
 - 4) podjęto decyzję o likwidacji podmiotu posiadającego koncesję lub zezwolenie.
2. Na zasadach określonych w ust. 5 i 6 Minister Łączności cofa koncesję albo ogranicza przedmiot, zakres lub obszar działalności, jeżeli w wyniku zmian struktury kapitałowej podmiotu zagranicznego lub spółki z udziałem podmiotów zagranicznych lub jej umowy, lub statutu, podmiot lub spółka

nie spełnia wymagań określonych w art. 16 ust. 3 i 4.

3. Na zasadach określonych w ust. 5 i 6 Minister Łączności może cofnąć koncesję lub zezwolenie albo ograniczyć przedmiot, zakres lub obszar działalności, jeżeli:
 - 1) podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie nie rozpoczął działalności w oznaczonym terminie,
 - 2) nastąpiło przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością objętą koncesją lub zezwoleniem przez inną osobę,
 - 3) ogłoszono upadłość podmiotu posiadającego koncesję lub zezwolenie.
 4. Przepis ust. 3 wobec podmiotów, które otrzymały koncesję lub zezwolenie na używanie urządzeń radiokomunikacyjnych przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Minister Łączności stosuje na wniosek lub w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.
 5. Decyzja o cofnięciu koncesji lub zezwolenia albo o ograniczeniu przedmiotu, zakresu lub obszaru działalności następuje po uprzednim wezwaniu podmiotu posiadającego koncesję lub zezwolenie do usunięcia przyczyn uzasadniających wydanie takiej decyzji, z wyłączeniem przypadków niecierpiących zwłoki, w szczególności ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa, trwałego przerwania ciągłości świadczenia usług oraz w przypadkach przewidzianych w ust. 1 pkt 4.
 6. Decyzja, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności warunki zachowania ciągłości świadczenia usług.”;
- 21) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:
- „Art. 19a. 1. Osoba zamierzająca nabyć akcje lub prawa akcji podmiotu posiadającego koncesję lub zezwolenie jest zobowiązana, o ile podmiot tego dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 2:
- 1) uzyskać za pośrednictwem podmiotu, którego akcje zamierza nabyć, zgodę Ministra Łączności na przeniesienie tych akcji lub praw z tych akcji, jeżeli akcje te wraz z akcjami będącymi w jej dyspozycji stanowią będą pakiet uprawniający do wykonywania ponad: 10%, 25%, 33%, 50% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy,
 - 2) powiadomić o fakcie nabycia akcji lub praw z akcji podmiot, którego akcje nabyła, jeżeli akcje te wraz z akcjami będącymi w jej dyspozycji stanowią będą pakiet uprawniający do wykonywania ponad 5% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy.
2. Podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie jest zobowiązany, o ile obowiązek taki został na ten podmiot nałożony w koncesji lub zezwoleniu, niezwłocznie:
- 1) zgłaszać Ministrowi Łączności przypadki posiadania przez jednego ak-

- jonariusza pakietu akcji dającego prawo do ponad 10% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy tego podmiotu,
- 2) wystąpić w imieniu osoby, o której mowa w ust. 1, do Ministra Łączności o wydanie zgody na nabycie akcji lub praw z akcji, a następnie przekazać rzeczoną decyzję wnioskodawcy.
 3. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2, nie może być wydana, jeżeli wskutek jej wydania zajdą przesłanki, o których mowa w art. 18 i 19, uzasadniające odmowę wydania koncesji lub zezwolenia, cofnięcie koncesji lub zezwolenia lub ograniczenie przedmiotu, zakresu lub obszaru działalności, określonych w koncesji lub zezwoleniu.
 4. Nabycie lub posiadanie akcji przez podmiot zależny uważa się za nabycie lub posiadanie przez podmiot dominujący w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 22 marca 1991 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych (Dz. U. z 1994 r. Nr 58, poz. 239, Nr 71, poz. 313 i Nr 121, poz. 591).
 5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do nabywania udziałów lub praw z udziałów w podmiotach, posiadających koncesje lub zezwolenia, nie mających formy spółki akcyjnej.
 6. Przepisy ust. 1—5 nie naruszają przepisów ustawy, o której mowa w ust. 4, oraz ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. z 1991 r. Nr 89, poz. 403, z 1994 r. Nr 90, poz. 419 i z 1995 r. Nr 41, poz. 208).";
- 22) w art. 20 ust. 2—4 otrzymują brzmienie:
- „2. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Finansów określa, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, a także zakres zwolnień od tych opłat.
 3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane przez Państwową Inspekcję Telekomunikacyjną i Pocztową, zwaną dalej «PITiP», oraz Państwową Agencję Radiokomunikacyjną odpowiednio do zakresu ich działania. Opłaty te stanowią dochód Skarbu Państwa.
 4. Do opłat pobieranych przez PITiP i PAR stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.”;
- 23) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:
- „Art. 20a. 1. Za udostępnienie dokumentacji przetargu, o którym mowa w art. 14a ust. 1, oraz za udzielenie koncesji pobiera się opłaty. Opłatę za udostępnienie dokumentacji uiszcza się jednorazowo, a opłatę za udzielenie koncesji — jednorazowo lub ratalnie.
 2. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Finansów określa, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zakresu działalności objętej koncesją.
 3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane przez organ wydający koncesję. Opłaty te stanowią dochód Skarbu Państwa.
 4. Do opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.”;
- 24) art. 21 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 21. 1. Minister Łączności ustala dla sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego plany numeracji krajowej.
 2. Minister Łączności przydziela numerację operatorom sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego w drodze decyzji.
 3. W uzasadnionych przypadkach Minister Łączności może przydzielić numerację operatorom innych sieci telekomunikacyjnych.
 4. Do przydziału numeracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 14 ust. 1 i 3, art. 15, art. 16 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i 3, ust. 4, art. 17 ust. 1, ust. 2 pkt 4, art. 18, art. 19 ust. 1—3 oraz 5 i 6.
 5. Przydział numeracji może być poprzedzony przetargiem. Przetarg zarządza Minister Łączności, określając jednocześnie tryb i warunki przeprowadzenia przetargu.”;
- 25) art. 22 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 22. 1. Minister Łączności określa politykę gospodarowania widmem częstotliwości fal radiowych w kraju z uwzględnieniem potrzeb wynikających z zapewnienia bezpieczeństwa i obronności państwa.
 2. Minister Łączności powołuje Radę do Spraw Wykorzystania Częstotliwości, będącą opiniodawczo-inicjującym ciałem doradczym Ministra Łączności w sprawach gospodarowania widmem częstotliwości fal radiowych, złożoną z osób reprezentujących zainteresowanych ministrów oraz Krajową Radę Radiofonii i Telewizji.
 3. Minister Łączności ustala skład i nadaje statut Radzie do Spraw Wykorzystania Częstotliwości.
 4. Minister Łączności wypełnia postanowienia ust. 1 po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Wykorzystania Częstotliwości.”;
- 26) art. 23 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 23. 1. Używanie radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości lub zakresu częstotliwości, a także — w przypadkach określonych przepisami w dziedzinie telekomunikacji — sygnału identyfikacyjnego lub znaku wywoławczego.
 2. Do przydziału częstotliwości stosuje się, z zastrzeżeniem art. 24 i 25, odpowiednio przepisy art. 14 ust. 2—4, art. 15, art. 16 ust. 1, ust. 2 pkt 2—4, ust. 3—5 oraz art. 17—19.
 3. Do przydziału sygnałów identyfikacyjnych i znaków wywoławczych stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 5, odpowiednio przepisy art. 14 ust. 2 i 3, art. 15, art. 16 ust. 1, ust.

2 pkt 2—4, ust. 3—5, art. 17 ust. 1, ust. 2 pkt 6, art. 18 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz art. 19 ust. 1 pkt 1 i 4 i ust. 3—5.

4. Przydział częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych może być poprzedzony przetargiem. Przetarg zarządza Minister Łączności, określając jednocześnie tryb i warunki przeprowadzenia przetargu.
5. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4, które przepisy te wykonują we własnym zakresie.
6. Niezależnie od przyczyn określonych w art. 18 można odmówić przydzielenia częstotliwości lub zakresów częstotliwości w przypadku:
 - 1) braku wolnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości na obszarze, na którym zamierza działać wnioskodawca,
 - 2) braku możliwości zapewnienia ochrony wolnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości przed zakłóceniami.”;

27) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Spraw Zagranicznych ustala politykę przydziałów częstotliwości lub zakresów częstotliwości dla jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4.”;

28) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Podmioty, które uzyskały przydział częstotliwości lub zakresu częstotliwości, uiszczają roczne opłaty za ich używanie, a w razie opóźnienia w uiszczeniu tych opłat — płacą odsetki ustawowe.

2. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane i stanowią przychód PAR.

4. Do opłat pobieranych przez PITiP i PAR stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.”;

29) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Minister Łączności w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje oraz warunki i tryb wydawania świadectw uprawniających do obsługi urządzeń radiokomunikacyjnych w radiowej służbie lotniczej, w radiowej służbie morskiej i żeglugi śródlądowej, a także w radiowej służbie amatorskiej oraz wysokość opłat za te świadectwa.

2. Egzaminatory osób ubiegających się o wydanie określonego rodzaju świadectwa przeprowadza PAR.

3. Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za egzaminatory. Opłaty za przeprowadzony egzamin stanowią przychód PAR.”;

30) w art. 28:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Operatorzy dostarczają zbiorczych danych potrzebnych do ewidencji.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się do jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4, które zadania określone w tych przepisach wykonują we własnym zakresie.”;

31) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Organy Ministra Łączności wykonują kontrolę urządzeń i sieci telekomunikacyjnych w celu:

- 1) wykrywania działalności prowadzonej bez wymaganej koncesji lub w sposób niezgodny z warunkami podanymi w koncesji,
- 2) określenia jakości funkcjonowania urządzeń i sieci telekomunikacyjnych oraz zgodności ich pracy z obowiązującymi przepisami,
- 3) wykrywania i lokalizacji urządzeń i sieci telekomunikacyjnych:
 - a) używanych bez zezwolenia lub w sposób niezgodny z warunkami podanymi w zezwoleniu,
 - b) powodujących zakłócenia w pracy innych urządzeń telekomunikacyjnych,
- 4) kontroli oznakowania urządzeń telekomunikacyjnych oraz posiadania przez nie świadectwa homologacji,
- 5) kontroli przestrzegania wykorzystania przydzielonych częstotliwości, znaków wywoławczych oraz sygnałów identyfikacyjnych.

2. Państwowa Inspekcja Telekomunikacyjna i Poczta wykonuje również kontrolę działalności w dziedzinie poczty:

- 1) w zakresie świadczenia usług przez Poczta Polską,
- 2) w zakresie naruszania przez inne podmioty uprawnień zastrzeżonych dla Poczty Polskiej,
- 3) wykonywanej na podstawie koncesji,
- 4) podlegającej wpisowi do ewidencji działalności gospodarczej lub wpisowi do rejestru sądowego.

3. Kontrola, o której mowa w ust. 2, jest wykonywana w trybie określonym przepisami o prowadzeniu działalności gospodarczej, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

4. Pracownikom organów kontroli przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej i pisemnego upoważnienia, prawo:

- 1) wstępu do pomieszczeń kontrolowanej jednostki oraz obiektów i nieruchomości, na których znajdują się bądź są zakładane urządzenia i sieci telekomunikacyjne albo wykonywana jest działalność w dziedzinie poczty,

- 2) przeprowadzania oględzin przesyłek pocztowych, urzędzeń i sieci telekomunikacyjnych oraz dokonywania badań i pomiarów, z zachowaniem tajemnicy przekazu informacji.
5. Kierownicy kontrolowanych jednostek oraz kontrolowane osoby fizyczne są zobowiązani zapewnić warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli oraz udostępnić pracownikom kontroli materiały i dokumenty niezbędne do kontroli, a także udzielić potrzebnych informacji.
6. W razie stwierdzenia, że:
- 1) stan rzeczowy lub techniczny albo praca urzędzeń telekomunikacyjnych:
 - a) są niezgodne z obowiązującymi przepisami w dziedzinie telekomunikacji lub warunkami koncesji, zezwolenia lub przydziału częstotliwości, zakresów częstotliwości, sygnału identyfikacyjnego lub znaku wywoławczego,
 - b) powodują zakłócenia w działaniu innych urzędzeń telekomunikacyjnych,
 - 2) naruszono obowiązujące przepisy w dziedzinie poczty lub telekomunikacji,
 - 3) naruszono warunki ustalone w koncesji, w zezwoleniu lub przydziale częstotliwości, zakresów częstotliwości, sygnału identyfikacyjnego lub znaku wywoławczego,
- organ przeprowadzający kontrolę wydaje decyzję, w której określa zakres naruszeń i termin usunięcia nieprawidłowości.
7. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiokomunikacyjnego bez wymaganego zezwolenia lub bez świadectwa homologacji, PAR wydaje decyzję nakazującą w trybie natychmiastowym wstrzymanie używania urządzeń oraz zabezpiecza urządzenie przed dalszym używaniem w miejscu instalacji bądź je deponuje.
8. Organ przeprowadzający kontrolę jest organem egzekucyjnym w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym.
9. Organ przeprowadzający kontrolę jest zobowiązany sporządzić protokół przeprowadzonej kontroli, podpisany przez pracownika przeprowadzającego kontrolę oraz kierownika kontrolowanej jednostki lub kontrolowaną osobę fizyczną.
10. Przepisów ust. 1—9 nie stosuje się do jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4, które zadania określone w tych przepisach wykonują we własnym zakresie.”;

32) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Organami Ministra Łączności powoływanymi do kontroli, o której mowa w art. 29, są: Państwowa Inspekcja Telekomunikacyjna i Poczta, powołana do kontroli przewodowych sieci i urzędzeń telekomu-

nikacyjnych, a także działalności w dziedzinie poczty, oraz Państwowa Agencja Radiokomunikacyjna, powołana w szczególności do kontroli sieci, linii i urzędzeń radiokomunikacyjnych oraz kontroli wykorzystania częstotliwości.

2. Minister Łączności może zlecić PITiP i PAR wykonanie innych czynności i zadań z zakresu administracji państwowej.
3. Minister Łączności sprawuje nadzór nad PITiP i PAR.”;

33) w art. 31:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) wydawania, odmowy wydania, ograniczania przedmiotu, zakresu lub obszaru działalności oraz cofania, w zakresie określonym przez Ministra Łączności:

- a) zezwoleń, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2,
- b) przydziałów częstotliwości i zakresów częstotliwości,
- c) znaków wywoławczych i sygnałów identyfikacyjnych,

5) wydawania świadectw, o których mowa w art. 27, a także prowadzenia egzaminów uprawniających do wydawania tych świadectw.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, Minister Łączności jest organem odwoławczym w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

34) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. W razie stwierdzenia, że maszyny i urządzenia techniczne wytwarzające pole elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości powodują zakłócenia pracy urzędzeń telekomunikacyjnych, PAR wydaje decyzję nakazującą usunięcie nieprawidłowości w określonym terminie.

2. W decyzjach, o których mowa w ust. 1, PAR może w szczególności nakazać wstrzymanie używania urządzeń i maszyn, nakazać zmiany w sposobie ich używania oraz zobowiązać do usunięcia stwierdzonych zakłóceń, uszkodzeń lub usterek.

3. Właściwy organ PAR wydający decyzję, o której mowa w ust. 1, jest organem egzekucyjnym w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym.

4. Maszyny i urządzenia techniczne, o których mowa w ust. 1, mogą być deponowane przez PAR w celu przeprowadzenia badań technicznych, pozwalających na określenie przyczyn zakłóceń i sposobu ich usunięcia. PAR może uzależnić wydanie zdeponowanych maszyn i urządzeń od zgody ich użytkownika na usunięcie, na koszt użytkownika, stwierdzonych nieprawidłowości w ich pracy.

5. Przepisów ust. 1—4 nie stosuje się do jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4, które zadania określone w tych przepisach wykonują we własnym zakresie.

6. Sposób realizacji przepisów ust. 1—4 oraz art. 29 ust. 1—9 wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej określi Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.”;

35) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, strukturę organizacyjną i szczegółowy zakres działania PITIP.”;

36) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Do pracowników Państwowej Inspekcji Telekomunikacyjnej i Pocztowej oraz Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451 oraz z 1994 r. Nr 136, poz. 704).”;

37) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Minister Łączności określi, w drodze rozporządzenia, ogólne warunki świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego.

2. Podmiot świadczący usługi telekomunikacyjne o charakterze powszechnym określa zakres i warunki wykonywania tych usług w regulaminie podanym do publicznej wiadomości.

3. Podmiot świadczący usługi telekomunikacyjne o charakterze powszechnym nie może nikomu odmówić wykonania tych usług, gdy żądający wykonania usługi spełni warunki określone w regulaminie, o którym mowa w ust. 2.

4. W przypadku braku możliwości technicznych do wykonania usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym, podmiot świadczący te usługi uzgadnia z żądającym sposób wykonania żądanych usług, w szczególności określa możliwy termin ich wykonania.

5. Nie stanowi odmowy, o której mowa w ust. 3, cesja abonentów między operatorami, o ile zostanie zachowana ciągłość wykonywania tych usług, abonent nie poniesie dodatkowych kosztów związanych z cesją, a warunki wykonywania usług nie ulegną pogorszeniu.”;

38) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Właściciele nieruchomości lub inne osoby mające tytuł prawny do władania nieruchomością mają obowiązek umożliwić:

- 1) operatorom sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego umieszczenie na nieruchomościach urzędzeń i instalacji telekomunikacyjnych oraz tabliczek informacyjnych o urzędzeniach — na warunkach określonych w umowie,
- 2) osobom, mającym tytuł prawny do korzystania z nieruchomości lub jej części, do-

stęp do usług telekomunikacyjnych świadczonych przez operatorów sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego.”;

39) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Operator sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego nie może odmówić przyłączenia do swojej sieci innej sieci telekomunikacyjnej, o ile ta sieć została wybudowana zgodnie z przepisami.

2. Minister Łączności określi, w drodze rozporządzenia, ogólne warunki przyłączenia sieci telekomunikacyjnych do sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego oraz zasady rozliczeń między operatorami lub użytkownikami sieci.

3. Warunki współpracy między operatorami lub użytkownikami sieci telekomunikacyjnych obejmujące przyłączenie ich sieci oraz szczegółowe warunki rozliczeń są ustalane w drodze umów zawieranych pomiędzy tymi operatorami lub użytkownikami.

4. Minister Łączności, na wniosek jednej ze stron, ustala, w drodze decyzji, warunki współpracy i rozliczeń między operatorami lub użytkownikami sieci telekomunikacyjnych w przypadku, gdy jeden z nich jest operatorem sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego oraz gdy umowa, o której mowa w ust. 3, nie została zawarta w ciągu trzech miesięcy od daty wystąpienia o przyłączenie do sieci telekomunikacyjnej albo gdy umowa zawarta w tym terminie nie określa warunków współpracy koniecznych do wykonywania koncesji.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, Minister Łączności wydaje po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Antymonopolowego.”;

40) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Opłaty za usługi telekomunikacyjne ustala operator, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Minister Łączności może wprowadzać opłaty maksymalne za usługi telekomunikacyjne o charakterze powszechnym.

3. Wysokość opłat za wykonywanie międzynarodowych usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym ustalana jest w uzgodnieniu z Ministrem Łączności.

4. Od opłat zwolnione są:

- 1) rozmowy telefoniczne, radiotelefoniczne i telegramy, których treścią są wezwania o pomoc w razie klęski żywiołowej lub innego stanu wyższej konieczności, a w szczególności w wypadku: katastrofy, przymusowego lądowania statku powietrznego, zagrożenia życia lub mienia na morzu, pożaru, powodzi, nadzwyczajnego zagrożenia środowiska lub innej klęski spowodowanej żywiołowym zdarzeniem oraz zagrożenia bezpieczeństwa lub obronności państwa,
- 2) zawiadomienia o epidemii, masowych zatruciach pokarmowych, zaraźliwej chorobie zwierzęcej i pojawieniu się szkodników roślin, podlegających prawnemu obowiązkowi zgłaszania,

- 3) połączenia telefoniczne inicjowane przez osoby fizyczne do organów powołanych ustawowo dla niesienia pomocy.
5. Zwolnienia, o których mowa w ust. 4, nie obejmują rozmów telefonicznych, radio-telefonicznych i telegramów organów administracji, powołanych do niesienia pomocy oraz zwalczania zaraźliwych chorób ludzi, zwierząt i roślin.”;
- 41) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:
„Art. 39a. Użytkowanie wyposażenia centralowego systemu alarmowania organów ustawowo powołanych do niesienia pomocy przez specjalnie wydzielone urzędnika o skróconej numeracji jest wolne od opłat.”;
- 42) art. 40 otrzymuje brzmienie:
„Art. 40. 1. Operatorzy sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego są zobowiązani do realizacji postanowień Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych oraz innych umów międzynarodowych zawartych przez Rzeczpospolitą Polską, w zakresie zapewnienia środków łączności przedstawicielstwom dyplomatycznym, urzędem konsularnym, misjom specjalnym oraz przedstawicielstwom organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających siedziby na terenie ich działania.
2. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady postępowania w sprawach objętych niniejszym rozdziałem, dotyczące podmiotów, o których mowa w ust. 1, członków ich personelu, jak również innych osób zrównanych z nimi.”;
- 43) art. 42 otrzymuje brzmienie:
„Art. 42. 1. Poczcie Polskiej przysługuje wyłączne prawo używania wyrazu «poczta» w nazwie podmiotu gospodarczego.
2. Ilekroć w ustawie lub w przepisach odrębnych używa się dla określenia podmiotu gospodarczego wyrazu «poczta», rozumie się przez to Poczta Polska.”;
- 44) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:
„Art. 42a. W przypadku gdy wymagają tego względy ciągłości i dostępności usług, Poczta Polska może świadczyć usługi pocztowe za pośrednictwem agencji, działających na podstawie Kodeksu cywilnego.”;
- 45) w art. 43:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wysokość i formy opłat za usługi pocztowe Poczty Polskiej ustala Dyrektor Poczty Polskiej.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Wysokość opłat za wykonywanie międzynarodowych usług pocztowych o charakterze powszechnym jest ustalana w uzgodnieniu z Ministrem Łączności.”;
- 46) w art. 44:
a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Poczcie Polskiej przysługuje wyłączne prawo emisji, wprowadzania do obiegu i wycofywania z obiegu znaczków pocztowych, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4. Dyrektor Poczty Polskiej może wycofać znaczki pocztowe wprowadzone do obiegu przed dniem wejścia w życie ustawy.”;
- b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Poczcie Polskiej przysługuje prawo handlu walorami filatelistycznymi.”;
- 47) w art. 47 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, sposób wykonywania ustawowego prawa zastawu na przesyłkach pocztowych.”;
- 48) w art. 56 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej określa, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać skrzynki do doręczania korespondencji, oraz zasady zakładania i użytkowania tych skrzynek.”;
- 49) w art. 71 ust. 3—5 otrzymują brzmienie:
„3. Drogę postępowania reklamacyjnego uważa się za wyczerpaną, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia reklamacji.
4. Bieg przedawnienia zawieszają się na okres od dnia wniesienia reklamacji do dnia udzielenia odpowiedzi na reklamację i zwrócenia załączonych dokumentów, najwyżej jednak na okres przewidziany do załatwienia reklamacji.
5. W odniesieniu do usług o charakterze powszechnym, pocztowych i telekomunikacyjnych, Minister Łączności określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja, oraz szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego.”;
- 50) po art. 75 dodaje się nowy rozdział w brzmieniu:
„Rozdział 5a
Przepisy karne
- Art. 75a. 1. Kto bez wymaganego zezwolenia zakłada bądź używa radiokomunikacyjne urządzenia nadawcze lub nadawczo-odbiorcze albo bez wymaganego przydziału wykorzystuje częstotliwości lub zakres częstotliwości, podlega karze pozbawienia wolności do lat 2, ograniczenia wolności albo grzywny.
2. Sąd może orzec przepadek przedmiotów służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1, chociażby nie były własnością sprawcy.
3. Sąd orzeka przepadek przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1, chociażby nie były własnością sprawcy, jeśli ich użycie zagraża życiu lub zdrowiu ludzkiemu.”;
- 51) skreśla się art. 86 i 87.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44,

poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600 i z 1995 r. Nr 6, poz. 29) w art. 63 § 2—5 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Kto bez wymaganej koncesji pocztowej lub telekomunikacyjnej albo wbrew warunkom określonym w koncesji świadczy usługi pocztowe lub telekomunikacyjne, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny.

§ 3. Tej samej karze podlega ten, kto bez wymaganego zezwolenia zakłada lub używa urządzenia lub sieci telekomunikacyjne, z wyłączeniem radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych i nadawczo-odbiorczych.

§ 4. Kto zakłada bądź używa urządzenia telekomunikacyjne nie posiadające świadectwa homologacji lub wprowadza do obrotu handlowego nie oznakowane odpowiednio urządzenia telekomunikacyjne, które wymagają świadectwa homologacji, podlega karze grzywny.

§ 5. Można orzec przepadek przedmiotów służących do popełnienia czynów określonych w § 1—4, chociażby nie stanowiły własności sprawcy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149, Nr 34, poz. 198 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 47, poz. 212 i Nr 134, poz. 646 oraz z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 127, poz. 627) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie pocztowych usług o charakterze powszechnym, polegających na przyjmowaniu, przewożeniu i doręczaniu w obrocie krajowym i zagranicznym: przesyłek listowych — z wyjątkiem druków bezadresowych i ankiet — o masie do 2000 g, listów wartościowych o masie do 2000 g, paczek pocztowych oraz nadawaniu i doręczaniu przekazów pocztowych, jest zastrzeżone dla Poczty Polskiej.”;

2) w art. 11:

a) w ust. 1:

— pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) usług kurierskich, a także pocztowych usług o charakterze powszechnym, polegających na przewożeniu i doręczaniu w obrocie krajowym i zagranicznym:

a) przesyłek listowych o masie powyżej 2000 g,

b) listów wartościowych o masie powyżej 2000 g”;

— dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) usług telekomunikacyjnych.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zasady udzielania koncesji, o których mowa w ust. 1 pkt 12 i 14, określają przepisy o łączności.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 1 grudnia 1989 r. o utworzeniu urzędu Ministra Łączności (Dz. U. Nr 67, poz. 408 oraz z 1990 r. Nr 86, poz. 504) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 skreśla się pkt 5,

2) skreśla się art. 8.

Art. 5. 1. Minister Łączności, w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy, dostosuje do jej przepisów dotychczas wydane koncesje pocztowe i zezwolenia telekomunikacyjne, z zastrzeżeniem ust. 5.

2. Podmioty gospodarcze wykonujące działalność w zakresie przewozu i doręczania przesyłek listowych, paczek i druków są zobowiązane do przedłożenia Ministrowi Łączności w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy posiadanych zezwoleń, koncesji lub zgody uprawnionych organów celem sprawdzenia ich zgodności z wymaganiami niniejszej ustawy.

3. Minister Łączności, w razie stwierdzenia niezgodności zezwoleń i koncesji określonych w ust. 2 z wymaganiami niniejszej ustawy, zwróci się w trybie określonym w odrębnych przepisach do organów, które je wydały, o ich cofnięcie lub uchYLENIE.

4. Przepisu art. 19a ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się wobec osób zamierzających nabyć akcje lub prawa z tych akcji w podmiotach, które uzyskały zezwolenie telekomunikacyjne przed dniem wejścia w życie ustawy, do czasu dostosowania tych zezwoleń do wymogów, o których mowa w ust. 1.

5. Przepisu art. 16 ust. 2 pkt 1 lit. b) ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się do zezwoleń telekomunikacyjnych wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

6. Do podmiotów świadczących w dniu wejścia w życie ustawy usługi kurierskie na podstawie dotychczasowych przepisów przepisy art. 3 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się od dnia 1 stycznia 1996 r.

Art. 6. Wnioski w sprawie wydania zezwolenia telekomunikacyjnego albo koncesji na świadczenie usług polegających na zarobkowym przewożeniu i doręczaniu korespondencji pisemnej, złożone, lecz nie rozpatrzone do dnia wejścia w życie ustawy, podlegają rozpatrzeniu w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Art. 7. Minister Łączności ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy o łączności, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*